

Η Ημέρα Υπερηφάνειας 2016 μας βρίσκει μπροστά σε μια ελπιδοφόρα αλλά και κρίσιμη στιγμή. Μετά από διεκδικήσεις και αγώνες χρόνων το σύμφωνο συμβίωσης είναι επιτέλους γεγονός και για τα ομόφυλα ζευγάρια, αλλά με ελλείψεις και περιορισμούς. Τα ασφαλιστικά δικαιώματα δεν κατοχυρώνονται, η γονεϊκή μέριμνα δεν έχει καμία προστασία, ενώ η παιδοθεσία καθίσταται αδύνατη. Η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου απέχει ακόμη πολύ από το να γίνει πράξη. Δεν πρόκειται για λάθη ή παραλείψεις, αλλά για την απροθυμία της κυβέρνησης να συγκρουστεί με το κατεστημένο και να ικανοποιήσει το σύνολο των ΛΟΑΤΚΙ+ αιτημάτων.

Αυτές οι εξελίξεις δεν δικαιώνουν τους αγώνες και τις ελπίδες του πολύχρωμου κινήματος. Οι κυβερνητικές πολιτικές αποτελούν διάψευση και για τις γυναίκες της εργατικής τάξης, οι οποίες έλπιζαν ότι με την άνοδο της αριστεράς θα βελτιώνονταν οι συνθήκες δουλειάς, θα ανέβαινε το βιοτικό επίπεδο και θα σταματούσαν οι διακρίσεις. Για όλους αυτούς τους λόγους εξακολουθούμε να είμαστε στο δρόμο και να παλεύουμε. Ταυτόχρονα, παρεμβαίνουμε στη συζήτηση που έχει ανοίξει διάπλατα μέσα στο κίνημα για το αν ο ρεφορμισμός αρκεί για να βάλει φρένο στην καταπίεση.

Κρούσματα σεξισμού, ομοφοβίας και τρανσφοβίας συμβαίνουν καθημερινά. Κυμαίνονται από τη σωματική βία και τις παρενοχλήσεις μέχρι τα χυδαία παραληρήματα από την Εκκλησία, τα ΜΜΕ κι ενίοτε από τους εκπροσώπους του κράτους και του επίσημου πολιτικού κόσμου. Τι να πει κανείς για το άθλιο κόψιμο του σποτ για το Athens Pride από το ΕΣΡ με την απαράδεκτη προφορική δικαιολογία ότι «δεν περιλαμβάνει κοινωνικό μήνυμα αλλά διεκδίκηση» (εννοώντας την ταυτότητα φύλου); Γιατί άραγε οι διεκδικήσεις θα πρέπει να λογοκρίνονται;

Επίσης, πρόσφατα βγήκε στη δημοσιότητα ένα βίντεο που έδειχνε τι υπέστη ο Βαγγέλης Γιακουμάκης από τους «λεβέντες άντρακλες» που τον οδήγησαν στο θάνατο με την κάλυψη της διεύθυνσης της σχολής του και δεξιών πολιτικών. Παράλληλα, ο σεξιστικός λόγος δίνει και παίρνει: οι φράσεις «χτύπα σαν άντρας», «ψεύτρα και κακιά γεροντοκόρη» και «αξύριστη χήρα» είναι μικρά μόνο δείγματα μιας κυρίαρχης ιδεολογίας που θεωρεί τις γυναίκες κατώτερες και τους LGBTQI+ ανθρώπους ανώμαλους. Ενάντια σε όλα αυτά έχουμε δώσει μικρές και μεγάλες μάχες, στους χώρους εργασίας, στους χώρους της νεολαίας, στα ΜΜΕ και στο πεζοδρόμιο.

Δεν είμαστε μόνες και μόνοι. Σε όλη την Ευρώπη αλλά και στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχουν ξεσπάσει τεράστιοι αγώνες ενάντια τόσο στη λιτότητα όσο και στις διακρίσεις. Ας θυμηθούμε μόνο το γιγάντιο κίνημα υπεράσπισης των προσφύγων και το αντιφασιστικό κίνημα. Στη Γαλλία οι διαδηλώσεις που ξέσπασαν με αφορμή το νόμο του Ολάντ αποδεικνύουν ότι υπάρχει η δύναμη που μπορεί να περιθωριοποιήσει το φασιστικό μόρφωμα της Λεπέν, το οποίο ως πρόσφατα διεκδικούσε πρωταγωνιστικό ρόλο στην πολιτική κατάσταση.

Ως ακτιβίστριες και ακτιβιστές του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος έχουμε συμμετάσχει σε κινητοποιήσεις ενάντια στη λιτότητα και όχι μόνο. Τον περασμένο Γενάρη διαδηλώσαμε στον Έβρο για να πέσει ο φράχτης της ντροπής. Βρεθήκαμε ξανά και ξανά έξω από τα δικαστήρια του Κορυδαλλού για να καταδικαστούν οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Διαδηλώσαμε το Μάρτη στη Διεθνή Ημέρα Δράσης κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού, ενάντια στην ισλαμοφοβία και υπέρ των μεταναστών/τριών και των προσφύγων.

Ωστόσο, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, υλοποιώντας τη συμφωνία Ε.Ε.–Τουρκίας–Ελλάδας εκκενώνει καταυλισμούς, φυλακίζει πρόσφυγες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και απορρίπτει μαζικά αιτήσεις ασύλου. Στη λίστα με τις απελάσεις προστέθηκε τελευταία και ένας Σύριος γκέι άνδρας, ο οποίος επαναπροωθείται στη δήθεν «ασφαλή τρίτη χώρα» Τουρκία. Είναι η ίδια κυβέρνηση που αγνόησε το συγκλονιστικό ΟΧΙ στο δημοψήφισμα του περασμένου Ιουλίου και ψήφισε τα μνημόνια που διαλύουν τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Τσακίζουν τους μισθούς και τις συντάξεις, ξεπουλάνε τη δημόσια περιουσία, απελευθερώνουν τις απολύσεις και στέλνουν τα ΜΑΤ στον κόσμο που αντιστέκεται.

Η Ελλάδα και η Ευρώπη της ευημερίας, του «πολιτισμού» και των «δημοκρατικών δικαιωμάτων» δείχνουν το αληθινό πρόσωπο της λιτότητας, του ρατσισμού και του πολέμου. Απέναντι σ' αυτά χρειάζεται να πάρουμε ξεκάθαρη θέση.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΝΑ ΜΠΕΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Η Ομάδα Φύλου και Σεξουαλικότητας LGBTQ ANΤΑΡΣΥΑ διεκδικεί μαζί με το πολύχρωμο κίνημα τα εξής: δικαίωμα στο γάμο και την παιδοθεσία για ομόφυλα ζευγάρια και πολυσυντροφικά άτομα, νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου χωρίς προϋποθέσεις, δωρεάν πρόσβαση στις επεμβάσεις επαναπροσδιορισμού φύλου και στην αντίστοιχη αγωγή. Απαιτεί την υλοποίηση όλης της ατζέντας του κινήματος χωρίς παζάρια, μικροψυχίες και διαιρέσεις.

Ταυτόχρονα προβάλλει τη σύνδεση των κοινωνικών αγώνων: θέλουμε το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα να γίνει κομμάτι όλων των εργατικών μαχών ενάντια στη λιτότητα και τα ξεπουλήματα που πέφτουν πάνω στις πλάτες των φτωχών. Επιδιώκουμε να δρα ενεργά μέσα στο αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό κίνημα, να στέκεται δίπλα στους μετανάστες, τις μετανάστριες και τους πρόσφυγες, να παλεύει ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία. Απαιτούμε να ανοίξουν οι πόλεις για όλες και όλους. Παλεύουμε να μπουν οι δολοφόνοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής ισόβια στη φυλακή.

Με τη συμμετοχή όλων μας σε αυτούς τους αγώνες όχι μόνο τους ενισχύουμε αλλά προβάλλουμε και τις δικές μας διεκδικήσεις, αποκτάμε ορατότητα και αποδεικνύουμε στην πράξη ότι όλα αυτά τα αιτήματα είναι αλληλένδετα. Γνωρίζουμε πολύ καλά πως οι σύμμαχοί μας είναι η ίδια η εργατική τάξη που παλεύει για τον εαυτό της και ολόκληρη την κοινωνία.

Μέσα από τον αγώνα των νοσοκομειακών για δημόσια και δωρεάν υγεία μπορούμε να κερδίσουμε χρηματοδότηση των νοσοκομείων και κάλυψη των ιατροφαρμακευτικών μας αναγκών. Η ιδιωτικοποίηση της υγείας σημαίνει, μεταξύ άλλων, και τον αποκλεισμό των οροθετικών από τα αντιρετροϊκά φάρμακα. Συνεπάγεται επίσης και τον αποκλεισμό των τρανς ατόμων, καθώς και μια σειρά άλλες επιθέσεις. Το κίνημα των εκπαιδευτικών για προσλήψεις έχει τη δύναμη να οδηγήσει σε μια παιδεία χωρίς ρατσισμό και σεξισμό. Είμαστε κομμάτι της εργατικής τάξης και χρειάζεται να συνεχίσουμε να παλεύουμε από κοινού για τις κατακτήσεις μας αλλά και για την προοπτική μιας άλλης κοινωνίας.

Θέλουμε την παρακαταθήκη αυτής της χρονιάς να την εκφράσουμε στο φετινό Pride με τον πιο δυνατό τρόπο για να δώσουμε και τη συνέχεια. Να ακουστεί η φωνή όλων των καταπιεσμένων και όλων όσων πάλεψαν μέσα στους αγώνες της περιόδου. Το Pride δεν είναι μια ανώδυνη «γιορτή», ούτε αφορά μια κλειστή κοινότητα που βλέπει τις διεκδικήσεις της ξέχωρα από την υπόλοιπη κοινωνία. Είναι μια μέρα μνήμης της εξέγερσης του Stonewall, η οποία αποτέλεσε την αφετηρία του σύγχρονου ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος. Είναι μια μέρα διεκδίκησης και οργάνωσης των αγώνων μας.

Όλες και όλοι εμείς που συμμετέχουμε και διαδηλώνουμε στις Ημέρες Υπερηφάνειας το κάνουμε όχι μόνο για να γιορτάσουμε τη διαφορετικότητά μας αλλά και για να γίνουμε κομμάτι ενός ευρύτερου κινήματος αμφισβήτησης και αντίστασης στο σύστημα που μας καταπιέζει. Υπό αυτή την έννοια, η ομάδα μας θεωρεί προβληματικό τον τρόπο με τον οποίο οργανώνονται τα Athens Pride: διαπιστώνουμε την υποτίμηση της πολιτικής συζήτησης, τον περιορισμό ή το «καπέλωμα» των διεκδικήσεων, αλλά και την εμπορευματοποίησή τους.

Επιπλέον, προβάλλονται «κοινωνικές συμμαχίες» με πολιτικούς εκπροσώπους που στην καθημερινή τους δράση στέκονται ενάντια όχι μόνο στις δικές μας διεκδικήσεις αλλά και σε τεράστια κομμάτια της κοινωνίας. Αυτοί προσπαθούν να κρύψουν κάτω από το χαλί του «εορτασμού της διαφορετικότητας» τις διακρίσεις, τους αποκλεισμούς, τη διάλυση των κοινωνικών δομών και την αντίστοιχη ρητορική που προωθούν. Γι' αυτό η συμμετοχή αριστερών και αντικαπιταλιστικών ομάδων σε αυτή τη διοργάνωση είναι απαραίτητη για να φέρει στο προσκήνιο αυτούς τους προβληματισμούς.

•Σας καλούμε όλες και όλους στο περίπτερό μας αλλά και στην εκδήλωση που οργανώνουμε στα πλαίσια του Athens Pride με τίτλο «Η αντικαπιταλιστική απάντηση στο ρατσισμό και το σεξισμό», στις 15.30 στην πλατεία Κλαυθμώνος.

•Ελάτε να διαδηλώσουμε στο μπλοκ της LGBTQ+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενάντια στο σύστημα που γεννά την εκμετάλλευση, την καταπίεση, το ρατσισμό και το σεξισμό. Αλλά και μετά το Pride, σας καλούμε να δώσουμε μαζί τη συνέχεια.

•Στις 13 Ιούνη διαδηλώνουμε έξω από τις φυλακές του Κορυδαλλού διεκδικώντας την ισόβια καταδίκη των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα, καθώς και τη διάλυση των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής που τόσες και τόσες φορές οργάνωσαν ομο/τρανσφοβικές επιθέσεις και τραμπουκισμούς. Η μαζική παρουσία του πολύχρωμου μπλοκ μπορεί να γίνει ένα ακόμα βέλος στη φαρέτρα του αντιφασιστικού κινήματος!

